

jeg vel saa over Paris, skønt det lyder for mig som et Eventyr, at jeg virkelig maaske skal gense den vidunderlige By.«

»Hm — Paris! Ja, det kan jeg tænke!«

Mads Vestrups mørkegraa Øjne blev saa store bag Brillerne. Han sad med bøjet Nakke og skævede op til ham som en nikket Tyr.

»Paris er jo en livlig By med mange Slags Adspredelser,« sagde han. »Og nok ikke altid af de bedste. Man taler jo mest om den By som et stort Kvindemarked. — Naa, men siden De saadan har hele Rejseplanen færdig i Hovedet, saa maa De alt-saa være ganske sikker paa, at Professor Hagen ikke har lovet Dem mere end han kan staa ved?«

Hans Tone begyndte at falde Torben for Brystet; men han vilde for enhver Pris undgaa et nyt Sammenstød.

»Synes De ikke, Pastor Vestrup, at jeg allerede har faaet en bedre Kulør? Da jeg imorges saa mig i Spejlet var jeg helt tilfreds med mig selv.«

»Oprigtig talt, jeg ser ingen Forandring.«

»Ja, ja; jeg har alligevel ikke længer Lov til at tvivle om Kurens Virkning. Og nu har jeg altsaa følt Trang til at give min Taknemlighed et synligt Udtryk.«

Præsten, der havde lagt sig tilbage i Stolen med